

Revisorerens Anmærkninger, at der i Sønder Omme i en Eiendom, der er taget til 5,200 Kr., uagtet den for et Aarstid siden er solgt for 2,200 Kr., er udlaant en lignende Sum, skal jeg overfor dette bemærke, at den paagjældende Repræsentant for Sønder Omme saavel som Burderingsmanden begge have erklæret — og det er meget paalidelige og samvittighedsfulde Mænd, som hele Bestyrelsen har havt Leilighed til at kjende — at de have set paa den paagjældende Eiendom, men at der aldeles ikke kan være Tale om nogen Fare. Jeg skal ikke unblade at bemærke, at det er en Eiendom, som ligger i en Egn, i hvilken der finder stærk Odyrkning Sted, og i hvilken Hedselskabet har udøvet en kjendelig Virksomhed i de sidste Aar. Det Samme gjælder om Eiendommen i Bording, som Udvalget ogsaa har havt sin Opmærksomhed henvendt paa, fordi man har fundet Tagationen loblig høj. Men denne Eiendom ligger ved den bekjendte Mergelbane mellem Damholt og Hasager, og der er sikkert heller ikke Fare der. Altsaa netop de Steder, hvor hverken Revisionen eller Udvalgets Medlemmer have været saadant kjendt, kan det gjerne se noget besynderligt ud; naar man kjender de nærmere Omstændigheder, er det sikkert, at der for disse Eiendommers Vedkommende ikke er nogen Fare tilstede. Jeg tror, at det i det Hele taget maa siges, at Foreningerne — navnlig den ydste, og jeg tvivler ikke om, at det ogsaa forholder sig ogsaa saaledes for Østifternes Kreditforening — i det Hele have virket gavnligt og efter deres Formaal. Jeg kunde som sagt have ønsket, at vi kunde have været blevet fri for disse Vædringer, idet jeg ikke skal negte, at det navnlig forekommer mig, at man har været noget haard mod dem af de 15,000, der gaa fra den ene Serie over i den anden. Man forlanger, at de, der træde over i den ny Serie, skulle betale Rente forud, og, da de jo tillige skulle betale den Rente, som de skyldte, som de betale bagud, saa have de altsaa ved Overgangen at betale dobbelt Rente, og desuden miste de deres Andel af Reservecapitalen og skulle besejle en ny Tagation. Det er saa byrdefulde Vilkaar, at det vistnok ikke er Mange, der saaledes kunne gaa over, og jeg vil derfor henstille til den ærede Minister og til Flertallet, om man ikke ved nøiere Overveielse kunde enes om at stille Vædringsforslag til Sagens 3die Behandling om, at Forudbetaling af Renten skal bortfalde. Det er blot en Henstilling til nærmere Overveielse, da Overgangen, som de Herrer ville se, er særdeles byrdefuld, og det nok forekommer mig, at man kunde lade

sig nøie med, at de mistede deres Andel af Reservecapitalen, hvorved de jo egentlig have bødte nok for at gaa over i en ny Serie. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere herind paa. — Hvad Godkjendelsen af den administrerende Direktør fra Ministerens Side angaar, skal jeg ikke sige Andet, end at det nok forekommer mig, at Loven af 28de Mai 1880, som den er, har givet Ministeriet tilstrækkelig Anledning til at gribe ind og retlede Foreningerne, og det er mig heller ikke bekjendt, at Ministeriet har savnet Myn- dighed til at gribe ind, ligesom det jo ogsaa er bitterligt, at det paa flere Punkter har retledt Foreningerne, hvor man har fundet det nødvendigt. Smidlertid vil jeg for min Part sige, at man vel kan finde sig i, at Ministeriet ogsaa godkjender den administrerende Direktørs Valg, og jeg har saa meget mindre Betænkelighed ved det overfor den nuværende Indenrigsminister, der er en meget praktisk Mand, og om hvis Hensynsfuldhed overfor Foreningerne jeg ikke har mindste Grund til at tvivle. Jeg har altsaa for min Part ikke noget Absolut mod denne Bestemmelse, men skal blot henstille især paa den fraværende Kollegas Vegne, og Ministeren finder sig foranlediget til at afgive Erklæring, om at Bestyrelsen i Dernes Forening ogsaa maa bestaa af 5 Bestyrelsesmedlemmer, for saa vidt man ønsker det, da den ellers bliver stillet noget anderledes end den ydste, der har 5 Medlemmer i Bestyrelsen, af hvilke Formanden og efter dette Forslag ogsaa den administrerende Direktørs Valg skal godkjendes, saa at der for Østifternes altsaa bliver den Uligged, at der kun er 3 Bestyrelsesmedlemmer, af hvilke de 2 skulle godkjendes af Ministeren. Under rolige Forhold — og det skulde man jo haabe, at saadanne Foreninger altid maatte være under — vil det have Mindre at sige, det skal jeg indrømme; men jeg antager ikke, den ærede Minister vil have noget imod, at Østifternes Forening, for saa vidt den ønsker det, bliver ligestillet med den ydste med Hensyn til Antallet af Bestyrelsesmedlemmer. — Lige overfor de nuværende Interessenter forekommer det mig altsaa nok, at Flertallet har været noget strængt i sine Fordringer; overfor de nye, de kommende Interessenter stiller det sig jo noget anderledes, idet der ikke er paalagt disse andre og nye Byrder end, at de skulle betale Renten forud. Jeg er noget i Tvivl, om denne Renteforudbetaling overhovedet er heldig. Der er Foreninger, der have havt den, og som have forladt den. Jeg tror snarest, at man gaar i den Retning, at man er blevet kjed af at betale forud og vender tilbage til at betale bagud. Det fører ogsaa med sig,